

اخبار کوتاه

بازگشت به اروپا در ۴۱ سالگی؟

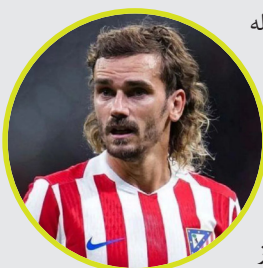

تیاگو سیلواوی ۴۱ ساله پس از حذف فلومیننزه از کوپا دو برزیل، در آستانه تصمیمی مهم قرار گرفته است. مدافع باتجربه برزیلی که قراردادش تا ۲۰۲۶ اعتبار دارد، به دلیل دوری از خانواده اش در لندن، به بازگشت زودهنگام به اروپا فکر می کند و رسانه ها از احتمال پیوستن او به میلان خبر داده اند. سیلوا قصد بازنشستگی ندارد و اخیراً گفته هدف بزرگش حضور در جام جهانی ۲۰۲۶ با تیم ملی برزیل است؛ رؤیایی که می خواهد آن را با قهرمانی به پایان برساند.

گزینه پرسپولیس به آمریکا رفت!

سرخیور گیلون، مدافع چپ ۲۸ ساله اسپانیایی که پس از جدایی از تاتنهام بازیکن آزاد بود، با امضای قراردادی تا پایان سال ۲۰۲۷ به اینتر میامی پیوست. در قرارداد او بند تمدید یک ساله هم وجود دارد و رگیلون با پیراهن شماره ۳ برای این تیم به میدان خواهد رفت. نکته جالب این که چندی پیش پرسپولیس هم او را به عنوان یکی از گزینه های تقویت دفاع چپ مدنظر داشت اما به دلیل مسائل مالی توافقی حاصل نشد. رگیلون حالا جانشین جوردی آلبا در اینتر میامی شده؛ مدافعی که به تازگی از فوتبال خداحافظی کرده است.

گریزمان در آستانه انتخابی بزرگ

آنتوان گریزمان، مهاجم ۳۴ ساله فرانسوی اتلتیکو مادرید، در آستانه یکی از مهم ترین تصمیم های دوران فوتبالش قرار دارد. او که تا سال ۲۰۲۷ با اتلتیکو قرارداد دارد، اکنون سه پیشنهاد جدی و سوسه انگیز دریافت کرده است؛ الاهلی عربستان با پیشنهاد مالی سنگینی که حقوق او را دو برابر می کند، الوحده امارات با قرارداد کوتاه مدت و پرسود و شارلوت آمریکا با پروژه ای بلندپروازانه در لیگ «MLS». در حالی که سیمونه او را یکی از کلیدی ترین بازیکنانش می داند اما خروج احتمالی گریزمان می تواند به آزادسازی یکی از بالاترین دستمزدهای اتلتیکو جذب بازیکنان جدید کمک کند.

وبازهم هواداران

دوست داشتنی قوی سپید

هواداران ملوان بعد از شکست سنگین این تیم برابر فجر، مازیار زارع را تشویق کردند و او هم با ابراز شرمندگی قول جبران داد

فوتبال مازشتی های زیادی دارد؛ اما کمی بگردیم اتفاقات دوست داشتنی دارد که هر کدام شان به قدری زیبا و شیرین هستند که به راحتی می توانند تلخی چند اتفاق ناپسند را در کام ما بر طرف کنند. یکی از بخش های زیبای این فوتبال قطعاً حضور تیم هایی جوان مثل ملوان و فجر است. تیم هایی بدون بازیکنان خارجی که دلارها را حرام کنند؛ تیم هایی که بازیکن ساز هستند و پرتلاش. در این بین ملوان غیر از این که تیمی بومی و جوان است، فرهنگ هوادارانش هم زیباست. هوادارانی که سال ها با تیم و بازیکنانش زندگی کرده اند، هر چند وقت یک بار اتفاقی زیبا رقم می زنند که آخرینش تشویق مازیار زارع سر مربی تیم، بعد از شکست سنگین خانگی برابر فجر بود. ملوانی که خوب نتیجه می گرفت، کم گل می خورد و به نسبت بضاعتش در اوج بود، ناگهان ۴ گل از فجر در انزلی خورد. شاید هر تیم دیگری بود، هواداران علیه کادرفنی شعار می دادند و صدای «حیا کن، رها کن» از گوشه و کنار ورزشگاه بلند می شد. اما بعد از بازی، انزلی چی های دوست داشتنی مازیار را که قبل از سرمربی بودن یک هوادار دوآتشه ملوان است، تشویق کردند تا نشان دهند بایک بُرد عاشق این تیم نشدند که بایک باخت از آن دل بکنند. قطعاً این واکنش قشنگ انگیزه کادرفنی و بازیکنان را برای جبران دوچندان می کند و بدون این که تیم وارد حاشیه شود، از این باخت به سمت نتایج بهتر حرکت خواهند کرد. همان طور که مازیار زارع هم به سمت تماشاگران رفت تا با قبول مسئولیت شکست، از آن ها عذرخواهی کند. البته فرهنگ بالای هواداری در انزلی چیز عجیبی نیست؛ وقتی به یاد بیاوریم که این تیم توسط یک معلم دلسوز برای شهر شکل گرفته یعنی بهمن خان صالح نیا و بازیکنان بزرگی چون سیروس قایقران از دل همین سکوها بازوبند کاپیتانی تیم ملی را بر بازو بستند.

تساوی به حکم VAR

آبی ها با نمایشی پراشتباه و درروزی که حاشیه های داوری بیشتر از بازی به چشم آمد، بازهم موفق به شکست خیبر نشدند تا از کورس قهرمانی جا بمانند

از تلخ ترین نتایج تاریخ باشگاه را ثبت کرد، در ادامه کمی جان گرفت، خودش را جمع و جور کرد و حتی به صدر جدول رسید. اما حالا با این شکل بازی دوباره همان چهره بی رمق ابتدای فصل را به خود گرفته و رفته رفته در حال آب رفتن است. نکته قابل توجه این جاست که استقلال سایپنتو در این فصل تنها ۷ پیروزی در ۱۹ مسابقه به دست آورده؛ آماری که برای تیمی با ادعای قهرمانی چندان قابل دفاع نیست. اما مسئله مهم این است که استقلال این روزها که بازی های سختی برابر المحرق و سپاهان پیش رو دارد، بیش از همیشه سرد و بی روح است.

رحمتی این بار نباخت

خیبر در این فصل چهره ای جنگجو و بانگیزه از خود نشان داده است و حالا با ۲۰ امتیاز در جایگاه ششم جدول قرار دارد؛ جایگاهی که برای تیمی بدون ستاره های پرزرق و برق، موفقیت آمیز به نظر می رسد. نکته جالب درباره خیبر این است که آن ها بدون بهره گیری از بازیکن خارجی و با میانگین سنی پایین ۲۴.۷ سال، توانسته اند عملکردی فراتر از انتظار داشته باشند. در سوی دیگر، سیدمهدی رحمتی که پیشتر به عنوان «آقای بازنده» مقابل استقلال شناخته می شد، این بار موفق شد از شکست برابر تیم سابقش فرار کند.

پایانی بر حاشیه های داوری استقلال و خیبر

در فینال جام حذفی که به سود استقلال می تمام شد، به این سرعت دوباره سوت زبند و از قضا بازی استقلال را هم قضاوت کند؟ آیا کمیته داوران با این حجم از کمبود داور مواجه است که باید چنین تصمیمی بگیرد؟ عجیب این که سایپنتو طبق روال همیشگی پس از پایان بازی، پنالتی خیبر را زیر سؤال برده و مدعی شده در رختکن تصاویر را دیده و تصمیم داور اشتباه بوده است؛ ادعایی که با نظر اغلب کارشناسان داوری همخوانی ندارد. با این حال، این رفتار برای سایپنتو تازگی ندارد؛ بهانه هایی تکراری برای ساختن سپردفاعی مقابل نتایج نه چندان قابل قبول استقلال تا هواداران آبی ها را قانع کند که حق تیم خورده شده و حالا باید منتظر توثیت های آقای تاجر نیم باشیم تا او هم از داوری بازی به ضررشان انتقاد کند.

اما نکته ای که نباید نادیده گرفته شود، جایگاه خود سایپنتو است. سرمربی پرتغالی استقلال، پیشتر به دلیل رفتارهای مشابه با محرومیت مواجه شده بود که با بخشش کمیته انضباطی، زودتر از موعد به نیمکت بازگشته. طبیعی است که از مرئی ای که محرومیتش بخشیده شده، انتظار می رود آرام تر باشد، رفتار حرفه ای تری نشان دهد و از تکرار حاشیه هایی که پیشتر برایش هزینه ساز شده، پرهیز کند. سایپنتو اما همچنان همان مسیر همیشگی را می رود؛ اعتراض، جنجال و نقد عملکرد تیم داوری.

استقلال یک سال محروم شده بود، در تصمیمی جنجالی پس از تنها چهار ماه به داوری بازگشت تا تقریباً هر مسابقه اش با جنجال همراه باشد. در این دیدار، دو پنالتی برای دو تیم اعلام شد و دو گل خیبر با VAR مردود شد؛ تصمیماتی که به اعتقاد بسیاری از کارشناسان اشتباه بود و خیبر را متضرر کرد. جالب این جاست که محمدی در ۵ مسابقه ای که برای استقلال قضاوت کرده، آبی ها شکستی را تجربه نکردند و ۳ تساوی و ۲ برد رسیدند. اما سؤال اصلی این جاست؛ چرا داوری که به دلیل اشتباه عجیبش آن هم

در حالی که بیشتر کارشناسان داوری معتقدند خیبر از ناحیه داوری متضرر شده، اعتراض سایپنتو در پایان بازی حواشی زیادی در پی داشت. در پایان دیدار استقلال و خیبر در خرم آباد، صحنه هایی رقم خورد که به هیچ وجه برای فوتبال کشورمان مناسب نبود. مسابقه ای که از دقیقه ۲ بازی با حاشیه های داوری و اعتراض های دو تیم به ویژه چشمی کاپیتان استقلال و سایپنتو شروع شد و در نهایت هم با درگیری سرمربی ها و بی نظمی به پایان رسید؛ جایی که ریکاردو سایپنتو و سیدمهدی رحمتی، درگیر یک جدال لفظی عجیب شدند. ثابیه هایی پس از سوت پایان، سایپنتو که در طول مسابقه بارها به قضاوت احمد محمدی اعتراض کرده بود، به سمت داوران رفت و با حرکات دست ناراضیتی خود را نشان داد. هر چند خودش مدعی است برای تشکر به سمت داوران رفته است! در همین لحظه رحمتی که قصد رفتن به سمت هواداران خیبر را داشت، مسیرش را تغییر داد و وارد صحنه شد. اعتراض او به رفتار سایپنتو، خیلی زود به تنش لفظی شدید تبدیل شد. تلاش اطرافیان از جمله بیژن طاهری برای آرام کردن فضا بی نتیجه ماند و در نهایت کار به درگیری جدی و ورود نیمکت نشینان دو تیم کشیده شد. اما ریشه این حواشی را باید در داوری جست و جو کرد. احمد محمدی، داوری که به دلیل اشتباه در اتاق VAR فینال جام حذفی به نفع

علی نعمتی و قصه تکراری انتخاب های اشتباه ژنرال

نعمتی بار دیگر در باشگاهش پراشتباه ظاهر شد؛ بازیکنی که مورد اعتماد مربی تیم ملی است

در پرسپولیس فقط به خاطر افت پور علی گنجی به چشم می آید و گر نه در اوج نیست. حزباوی، زارع و چند بازیکن دیگری که قلعه نویی در این پست امتحان کرده هم تعریف چندان نمی دارند. بضاعت فوتبال ما همین است، یا قلعه نویی نمی تواند بازیکنان را درست کشف کند و ارتقا بدهد فرقی ندارد؛ واقعیت این است که با این بازیکنان نمی توان امیدی به عملی شدن وعده های ژنرال در جام جهانی داشت و فرصت هم کوتاه است. باید ببینیم قلعه نویی چه خواهد کرد و عملکرد مدافعان ملی پوش در بازی های باشگاهی بهتر می شود یا نه؟

را نادیده بگیریم. این که فولاد بازیکن ندارد و یک دفاع چپ با رکورد گل به خودی و اشتباه طی دو فصل اخیر باید دفاع وسطش باشد، مشکل فولاد و کادرفنی اش است و بس. اما این که همین بازیکن در بازی های ملی هم باشد چالش مهمی برای فوتبال ماست. اگر اخلاق و بی حاشیه بودن ملاک بود که همین حالا باید نوید کیا برای سپاهان و خود یحیی در فولاد بازی می کرد؛ هر دو هم می توانستند ملی پوش شوند. اما در سال منتهی به جام جهانی اگر نگاهی به فهرست بازیکنان دعوت شده قلعه نویی ببند ا زیم، متوجه می شویم یکی از یکی در باشگاه ها عملکرد بدتری دارند. نعمتی و سوتی هایش نیاز به توصیف ندارند، عارف آغاسی که در استقلال حتی ذخیره هم نیست و هواداران تحملش را ندارند اما تا مدتی قبل فیکس تیم ملی بود. شجاع خلیل زاده در بازی های تراکتور که نمونه آخر همین هفته بود، جز حاشیه بار فنی چندان ندارد. مجید حسینی در لیگ ترکیه ذخیره است و کنعانی هم

علی نعمتی، دفاع وسط فولاد، بار دیگر اشتباهی مرگبار مرتکب شد تا تیمش برابر سپاهان بازنده از میدان خارج شود. این قانون عجیب فوتبال است که اولاً گل زدن های مهاجمان به چشم نمی آید یا اگر دیده شود با یک گل زنی از خاطر پاک می شود. ثانیاً بار هفداکاری و عملکرد موفق یک مدافع دیده نمی شود اما یک اشتباهش حسابی مرکز توجه قرار می گیرد چون باعث گل خوردن تیم است. اصولاً مدافعان بازیکنان مظلومی در دنیای فوتبال هستند. نعمتی هم یکی از آن هاست، بازیکنی با اخلاق و پرتلاش که بدون توسل به فضای مجازی، بدون اداهای رایج فوتبالیست ها رشد کرد و دفاع چپ پرسپولیس شد. او فن پیچ ندارد؛ در ایستاکرام عکس با انواع فیگور منتشر نمی کند، جمله فلسفی از آلبر کامو استوری نمی گذارد و البته مدتی هم هست در بحران بازیکن خوب و در ادامه انتخاب های عجیب قلعه نویی افتخار ملی پوش شدن را دارد. اما اخلاق خوب نعمتی نباید باعث شود کیفیت فنی او